

Arrest

nr. 286 290 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LAMARCHE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en een etnische Pashtun. U kwam aan in België op 30 augustus 2018 en diende hier op 3 september 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

In dit eerste verzoek verklaarde u afkomstig te zijn van het dorp Regi Lam van het district Dara-e-Pech (Manogay) van de provincie Kunar. U zou daar gewoond hebben tot uw vertrek uit Afghanistan. U bent ongeschoold en hoedde vee.

Uw vader zou talibancommandant geweest zijn. Vier of vijf jaar geleden gaf uw vader zich over aan de Afghaanse overheid en stal hij wapens en geld van de taliban, waarna hij naar Pakistan vertrok. De taliban kwamen een paar keer naar uw huis en zeiden dat uw vader de gestolen goederen moest terug geven. U verliet Afghanistan uit angst voor de taliban.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw taskara en een kopie van de taskara van uw vader voor.

Op 6 november 2019 ging het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in dit eerste verzoek over tot een weigering van de vluchtelingstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 3 januari 2020 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek haalt u aan dat u gelogen had tijdens uw vorig verzoek. In werkelijkheid zou u geboren zijn in Peshawar, Pakistan en zou u daar verbleven hebben tot eind 2016. Op dat moment verliet u Pakistan omwille van de moeilijkheden en discriminatie die Afghaanse vluchtelingen daar ervaarden. Op het einde van 2016 zou u terug gekeerd zijn naar Afghanistan. U zou daar tot 2018 verbleven hebben in het dorp Khalaq Lam, district Dara-e-Pech (Manogay) van de provincie Kunar. U verliet Afghanistan in 2018 omwille van de veiligheidssituatie en de problemen met de taliban en Daesh (Islamitische Staat) in de regio.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u de volgende documenten neer: identiteitsdocumenten van uw ouders, uw vluchtelingenkaart uit Pakistan, een voedselboekje uit Pakistan, de verzendenvolp van uw documenten u werden toegestuurd, medische documenten van uw moeder, de taskara's van uw grootouders, de taskara van een vrouw (vermoedelijk uw moeder, naam niet leesbaar op document), documenten in verband met de job van uw oom A. bij de Afghaanse overheid, een oude en een nieuwe taskara van uw oom A., een onleesbaar document (uit foto valt af te leiden dat dit waarschijnlijk ook over uw oom A. gaat), foto's van uw oom A. op zijn werk, een certificaat van uw oom A. van het Afghaanse Ministerie van Onderwijs.

Op 24 november 2020 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U tekende beroep in tegen deze beslissing op 7 december 2020. Op 19 augustus 2021 besloot het CGVS haar beslissing in te trekken wegens de machtsovername van de taliban in Afghanistan, die de inschatting van uw nood aan internationale bescherming bemoeilijkte.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Om te beginnen moet benadrukt worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming afgesloten werd met een negatieve beslissing omdat er zoals hier boven vermeld werd geen geloof gehecht werd aan uw herkomst uit het district Dara-e-Pech (Manogay) van de provincie Kunar en de daarmee onlosmakelijk verbonden problemen die u aanhaalde. U diende geen beroep in tegen deze beslissing, en voert in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming evenmin gegevens of elementen aan die hier een ander licht werpen, waardoor deze beoordeling vast staat.

Uit het administratief dossier en uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die bovenstaande beoordeling kunnen wijzigen.

U haalt aan dat u de vorige keer niet de waarheid vertelde en dat u in werkelijkheid geboren was in Pakistan en daar verbleef tot u eind 2016 terugkeerde naar Afghanistan, waar u tot 2018 verbleef in het dorp Khalaq Lam, district Dara-e-Pech (Manogay), provincie Kunar (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (...), vraag 16 en vraag 10). Dat uw verklaringen hierover tijdens uw eerste verzoek niet waarachtig bleken, toont aan dat niet zomaar geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen, zoals reeds aangetoond werd in de weigeringsbeslissing die u in het kader van uw eerste verzoek ontving. Uw algemene geloofwaardigheid werd hierdoor toen reeds aangetast, en kan naar aanleiding van onderhavig verzoek allesbehalve hersteld worden, gezien hieruit verder blijkt dat u toen bewust leugenachtige verklaringen aflegde. Dat u dit op aanraden van anderen deed (CGVS (...), p. 6-7), kan niet als afdoende gezien worden om dit te verschonen, gezien u tijdens uw eerste verzoek reeds meermaals gewezen werd op het belang van het afleggen van waarachtige verklaringen (CGVS (...) dd. 13/12/2019, p. 25; CGVS (...) dd. 05/09/2019, p. 5, 12, 13, 17, 18). Dat u op heden ontkent dat u dit toen meermaals gezegd werd (CGVS (...), p. 6-7), toont enkel verder aan dat u er niet van terug schrikt onwaarachtige verklaringen af te leggen.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt nog verder aangetast door het feit dat tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede verzoek blijkt dat u niet enkel over uw verblijfplaatsen, maar ook over tal van andere elementen leugenachtige verklaringen bleek af te leggen tijdens uw eerste verzoek. Bij uw huidige verzoek verklaart u dat uw laatste verblijfplaats in Afghanistan in het dorp Khalaq Lam was (CGVS (...), p. 10), hoewel u tijdens uw vorige verzoek uw verklaringen hierover aanpaste en uiteindelijk stelde in Regi Lam gewoond te hebben tot uw vertrek uit Afghanistan in plaats van Khalaq Lam (CGVS (...) dd. 05/09/2019, p. 6-8). Tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek ontkent u echter dit ooit zo gezegd te hebben. U herhaalt afkomstig te zijn uit Khalaq Lam en daar gewoond te hebben in de periode nadat u terugkeerde naar Afghanistan (CGVS(...)/(...), p. 10). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan echter geen afdoende verschoning bieden voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen, integendeel.

Nog blijken ook uw verklaringen over uw familieleden niet te kloppen met wat u hierover verklaarde tijdens uw eerste verzoek. Zo zou uw vader uw moeder niet verlaten hebben zoals u de vorige keer zei (CGVS (...) dd. 05/09/2019, p. 6), en zou hij helemaal geen banden hebben met de taliban in tegenstelling tot wat u hierover bij uw eerste verzoek verklaarde (CGVS (...) dd. 05/09/2019, p. 6; CGVS (...), p. 10-11). Gevraagd om welke reden u dit dan zo vertelde, zegt u dat u niets wist en dat u luisterde naar mensen en dat het CGVS dit had opgemerkt (CGVS (...), p. 11). Zoals hierboven reeds aangegeven kan ook het feit dat u op aanraden van anderen onwaarachtige verklaringen aflegde, hiervoor niet als afdoende verschoning gezien worden. Nog blijkt u bij uw huidige verzoek een zus te vermelden, G. M. (CGVS (...), p. 11), hoewel u bij uw vorige verzoek enkel S. en Am. vermeldde als uw zussen (CGVS (...) dd. 13/12/2018, p. 9). Dat ze toen niet naar haar vroegen kan hier onmogelijk weerhouden worden als uitklaring voor uw lacuneuze verklaringen (CGVS (...) dd. 13/12/2018, p. 9). Er werd u toen namelijk duidelijk gevraagd naar al uw broers en zussen, waardoor er uit de vraagstelling geen enkele reden blijkt waarom u daar wel uw broers R. en B. en zussen S. en Am. zou vermelden, maar niets over een zus genaamd G.M. zou zeggen (CGVS (...) dd. 13/12/2018, p. 9). Verder blijkt dat hoewel u bij uw eerste verzoek melding maakte van verschillende paternale ooms (CGVS (...) dd. 05/09/2019, p. 7), u tijdens uw huidige verzoek plots verklaart geen paternale ooms te hebben (CGVS (...), p. 12). Hierop gewezen stelt u dat u de vorige keer een fout maakte, dat u dat nu aanvaardde en dat u nu de waarheid wil vertellen (CGVS (...), p. 12). Hiermee geeft u echter geen enkele uitklaring voor het feit dat u ook over uw ooms onwaarachtige verklaringen aflegde tijdens de procedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Meer nog, in uw huidige verzoek bij de DVZ stelde u zelfs dat u tijdens uw vorige verzoek over zo goed als alles had gelogen maar dat de informatie die u tijdens uw vorige verzoek over uw familie gaf wel zou kloppen (Verklaring Volgend Verzoek (...), vraag 16). Dat ook deze elementen plots blijken te verschillen met wat u hierover eerder verklaarde, doet uw algemene geloofwaardigheid enkel verder teniet.

Daarnaast is ook het feit dat u bij uw huidige verzoek verklaart geboren te zijn in Pakistan en dat u enkel in de periode van eind 2016 tot 2018 in Afghanistan, district Dara-e-Pech (Manogay), provincie Kunar verbleef, niet bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen.

In uw vorige beslissing werd namelijk aangegeven dat geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Uw verklaringen over deze elementen laat u in uw huidige verzoek ongewijzigd. U stelt nu wel dat u in Khalaq Lam verbleef in plaats van Regi Lam (zie boven). Uit uw verklaringen blijkt echter dat Regi Lam niet ver zou zijn van Khalaq Lam. Dit dorp zou namelijk aan de andere kant van de rivier liggen, op ongeveer twintig minuutjes stappen van Khalaq Lam (CGVS (...), p. 10). Hieruit blijkt dus dat u geen markante wijzigingen aanbrengt over de regio waar u verbleef in de periode voor uw vertrek naar België, waardoor ook de beoordeling over uw herkomst in deze regio in de periode voor uw vertrek ongewijzigd blijft.

Het CGVS benadrukt hier dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS (...), p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen

zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd hierover reeds als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst dient vastgesteld dat u poogde de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot uw werkelijke identiteit en levensomstandigheden in Afghanistan. Zo werd vastgesteld dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 7 september 2018 door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, vier jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 20 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Verder diende u voor het CGVS ook toe te geven dat u bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd wat betreft uw familiaal netwerk en asielmotieven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u, wanneer gevraagd naar uw asielmotieven, dat u uw vader hielp bij het hoeden van de geiten en bij het werk op het land. Op een dag zagen uw vader en uzelf de taliban bommen plaatsen op de weg. Uw vader ging naar de controlepost van de politie om dit te signaleren. De politie viel vervolgens de taliban aan. De taliban beschuldigde uw vader ervan gespioneerd te hebben en viel de volgende dag uw huis binnen. U verbleef op dat moment bij uw oom. De taliban nam uw vader mee. Uw oom besloot u weg te sturen. Volgens uw aanvankelijke verklaringen voor de Belgische asielinstanties overleed uw vader in de periode rond uw vertrek uit uw regio van herkomst (Vragenlijst CGVS, vraag 4, 5 en 7 en CGVS 13.12.2018, p. 8 en p. 19-20, Vragenlijst MINTEH, p. 3, Verklaring DVZ, p. 6). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS ontkent u dit uiteindelijk wanneer u wordt geconfronteerd met bevindingen van het CGVS inzake uw connecties op Facebook. Zo vond het CGVS een Facebookprofiel van ene “W.K.” en een Facebookprofiel van “A. W.” terug, de naam die u opgaf als zijnde uw vader, beide met als profielfoto een foto van de man waar van u verklaart dat hij uw vader is. Op het Facebookprofiel van “W.K.” staat te lezen dat hij afkomstig is van en leeft in Peshawar in Pakistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd met de foto van het Facebookprofiel van “W.K.” bevestigt u dat dit een foto van uw vader is (CGVS 05.09.2019, p. 5). Aangezien uit deze Facebookprofielen kan worden afgeleid dat uw vader levend en wel in Pakistan verblijft, wordt u gevraagd naar een verklaring (CGVS 05.09.2019, p. 5). U antwoordt hierop dat de deducties vanwege het Commissariaat-generaal incorrect zijn, dat de taliban soms Facebookprofielen aanmaakt onder valse namen en dat dit niet betekent dat uw vader in Peshawar zou verblijven (CGVS 05.09.2019, p. 5). Later, nadat u geconfronteerd wordt met twijfels van het CGVS aangaande uw identiteit en herkomst, verklaart u tijd nodig te hebben (CGVS 05.09.2019, p. 5). Na overleg met uw advocaat wijzigt u uw verklaringen in verband met de dood van uw vader in de periode van uw vlucht uit uw regio van herkomst en beweert u dat uw vader in dezelfde periode Afghanistan verliet en zich in Pakistan vestigde (CGVS 05.09.2019, p. 6). U verklaart vervolgens dat uw vader sinds uw kindertijd talibancommandant was (CGVS 05.09.2019, p. 6-7) en geen landbouwer zoals u tot dan had aangegeven (CGVS Vragenlijst, vraag 5, Vragenlijst MINTEH, p. 4, CGVS 13.12.2018, p. 9). Uw vader zou problemen gekregen hebben met de taliban nadat hij wapens en geld van hen had gestolen en zich had overgegeven aan de autoriteiten. U zou in Regi Lam, in plaats van Khalaq Lam, hebben gewoond. U verliet Afghanistan uiteindelijk omdat de taliban uw vader beschuldigden van de diefstal en u daarop aanspraken (CGVS 05.09.2019, p. 6 en p. 8).

Ook over het netwerk waarover u in Afghanistan beschikte, legde u tegenstrijdige verklaringen af voor het CGVS. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat uw vader slechts één zus heeft, die in Chapa Dara woont (CGVS 13.12.2018, p. 10). Na de confrontatie met de bevindingen van het CGVS omtrent de Facebookcontacten van uw vader tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaart u echter dat uw vader vier broers heeft en twee halfbroers (CGVS 05.09.2019, p. 7). Bovendien zouden uw ooms langs moederszijde, in tegenstelling tot wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud beweerde, geen landbouwer en winkelier (CGVS 13.12.2018, p. 10), maar landbouwer en militair zijn (CGVS 05.09.2019, p. 9). Dat u pas na confrontatie met de bevindingen van het CGVS overgaat tot het fundamenteel wijzigen van uw verklaringen met betrekking tot uw familiaal netwerk, verblijfplaats en uw asielmotieven doet twijfelen aan uw bereidheid tot medewerking en de oprechtheid van uw verklaringen. U verklaart in dit verband dat u de waarheid niet hebt gezegd omdat u vreesde naar de gevangenis te worden gestuurd omwille van het werk van uw vader (CGVS 05.09.2019, p. 6 en p. 12).

Naast de vaststelling dat u naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming totaal verschillende verklaringen aflegt inzake de motieven van uw vlucht uit uw land van herkomst, moet er eveneens worden vastgesteld dat u er niet in slaagt uw laatste versie van de feiten aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het werk en de activiteiten van uw vader. Gevraagd naar uw kennis over het werk van uw vader, zegt u louter dat hij talibancommandant is, zich aan de overheid heeft overgegeven en dat hij naar Pakistan is vertrokken (CGVS 05.09.2019, p. 9). Gepeild naar een meer diepgaande kennis, beweert u dat hij commandant was van 50 mensen, dat u het aantal niet zeker weet, dat hij bevelen gaf aan die mensen en dat het CGVS beter weet wat de taken van een talibancommandant zijn (CGVS 05.09.2019, p. 9). Erop gewezen dat er van een zoon van een talibancommandant een zekere kennis verwacht kan worden met betrekking tot het werk van uw vader, geeft u kortweg aan dat u niet bij uw vader verbleef en dat u niet kon vragen naar het werk van uw vader (CGVS 05.09.2019, p. 9). Gevraagd naar de gevechten waarbij uw vader betrokken was, beperkt u zich tot de vage stelling dat er elke dag gevechten zijn en dat ze elke dag controleposten aanvallen (CGVS 05.09.2019, p. 10). Nogmaals gevraagd wat u weet over de gevechten waarin uw vader meedeed, zegt u dat er veel bergen en bossen in Kunar zijn, hij 's nachts buiten bleef en dat jullie 's nachts niet naar buiten konden omdat het gevaarlijk was (CGVS 05.09.2019, p. 10). U wordt gevraagd of u nog iets weet over het werk van uw vader, waarop u geen verdere informatie kan geven (CGVS 05.09.2019, p. 10). Een dergelijke onwetendheid is weinig aannemelijk, te meer daar uw vader volgens uw verklaringen een belangrijk en gekend figuur in de regio was en jullie elkaar bezochten toen hij nog in Afghanistan was (CGVS 05.09.2019, p. 6-7, p. 10-11). Gevraagd waarom uw vader zich aan de overheid had overgeven, zegt u vaagweg dat hij misschien ontdekte dat hij iets negatiefs deed (CGVS 05.09.2019, p. 11). U bleek verder geen zicht te hebben op de hoeveelheid geld die hij gestolen heeft van de taliban (CGVS 05.09.2019, p. 12), noch wist u wat hij met de buit van zijn diefstal deed (CGVS 05.09.2019, p. 12).

Voorts zijn uw verklaringen over uw contact met uw vader weinig aannemelijk. Zo verklaarde u dat u bij uw oom langs moederszijde woonde omdat uw huis vaak aangevallen werd door commandotroepen (CGVS 05.09.2019, p. 9). Daarna wordt u gevraagd waar uw vader woonde. Daarop verklaart u dat er een overeenkomst was tussen het leger en uw vader om elkaar niet aan te vallen (CGVS 05.09.2019, p. 9). Gevraagd naar deze ogenschijnlijke contradictie, verklaart u dat ze elkaar niet overdag bevochten maar wel 's nachts, dat ze in bossen blijven en elkaar niet aanvallen, en dat de taliban commandotroepen aanvallen als ze aankomen in de regio (CGVS 05.09.2019, p. 10). Voorts verklaart u tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud dat uw oom langs vaderszijde uw taskara en de taskara van uw vader naar u heeft opgestuurd na uw vertrek uit de regio (CGVS 13.12.2018, p. 3 en CGVS 05.09.2019, p. 3). Vertaling van de postenveloppe, waarin volgens uw verklaringen deze documenten werden verstuurd, wijst er echter op dat deze documenten in naam van uw vader zijn verstuurd vanuit Dara-e-Pech (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Op basis van het voorgaande moet er worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake de activiteiten van uw vader. Logischerwijze kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw beweringen over de gevolgen die deze voor u persoonlijk met zich mee zouden hebben gebracht.

Verder weten ook uw verklaringen over uw herkomst uit het district Dara-e-Pech niet te overtuigen. Zo is uw kennis over de veiligheidssituatie in de regio ontoereikend. Volgens de beschikbare informatie zijn er in de Pechvallei verschillende gewapende groeperingen actief, waaronder de Afghaanse taliban, Hezb-e-Islami, Daesh, AlQaeda, Tehrik-e-Taliban Pakistan (TTP), Lashkar-e Taiba en lokale salafistische groeperingen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De provinciegouverneur van Kunar verklaarde in maart 2017 dat er minstens 15 terroristische organisaties actief zijn in de provincie Kunar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke gewapende groeperingen in uw regio actief waren, noemt u Daesh "en nog veel andere" (CGVS 05.09.2019, p. 15). Gevraagd naar de "andere" waarnaar u verwijst, verklaart u dat er vaak gevechten zijn tussen de taliban en Daesh (CGVS 05.09.2019, p. 15). Opnieuw gevraagd welke gewapende groeperingen in uw vallei aanwezig waren bij uw vertrek verklaart u dat u mensen van die twee groepen hebt gezien in uw vallei (CGVS 05.09.2019, p. 15). Dat u steeds in de Pechvallei zou hebben gewoond zonder weet te hebben van andere gewapende groeperingen dan de taliban en Daesh, is weinig aannemelijk te meer daar de regio een lange geschiedenis kent van interactie met salafistische groeperingen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In 1985 riep Sheikh Jamil ur-Rahman, een voormalige leider van Hezb-e-Islami, een salafistische staat uit in de Pechvallei, met zijn partij Jamaat Al Dawa al Quran (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In 1991 werd de partij quasi gedecimeerd na een bomaanval door Hezb-e-Islami. Kort na deze bomaanval werd Jamil ur-Rahman vermoord in Peshawar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De partij is momenteel nog steeds actief onder de naam Jamaat al Dawa al Quran wa-l-Sunna (JDQS). Gevraagd naar Jamil ur-Rahman,

bleek u nog nooit van de persoon te hebben gehoord (CGVS 05.09.2019, p. 16). Ondanks uw jonge leeftijd kan echter redelijkerwijs van u verwacht worden dat u een minimale kennis bezit van de geschiedenis van uw regio, te meer daar Jamil ur-Rahman net als u van de Safi-stam in uw vallei afkomstig was (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar bekende Pasjtoen, noemt u Kashmir Kahn en zegt u dat hij het grootste talibanlid is in Kunar (CGVS 13.12.2018, p. 25). Volgens beschikbare informatie was Kashmir Khan een belangrijke commandant van Hezb-e-Islami en is hij gestorven in 2016 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder bleek u niet op de hoogte van een aantal incidenten in de regio tijdens de periode dat u er zou hebben verbleven. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldt u twee aanvallen op twee verschillende checkpoints een jaar voordien (CGVS 13.12.2018, p. 21-22), en een incident in Chinili (CGVS 13.12.2018, p. 25). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt u gevraagd naar incidenten in uw regio, waarbij u verklaart dat er kleine incidenten gebeurden maar dat het incident in Chinili een groot incident was (CGVS 05.09.2019, p. 17), een incident dat niet teruggevonden werd door het CGVS. U kende geen andere incidenten die in de regio plaatsvonden (CGVS 05.09.2019, p. 17). Nochtans blijkt uit informatie, die aan het administratief dossier is toegevoegd, dat er in de jaren voor uw vertrek verschillende incidenten plaatsvonden die in de media verschenen. Zo werd de leider van Daesh voor de provincie Kunar in augustus 2017 in uw district gedood in een luchtaanval door het Amerikaans leger waarbij nog drie andere ISIS-K-leden omkwamen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In januari 2013 werden de lichamen van twee stamoudsten teruggevonden nadat ze ontvoerd waren geweest in Manogai stad, de hoofdstad van uw district. De ogen van de lijken waren uitgestoken, hun lichamen droegen de sporen van messteken en kogelwonden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd naar een incident met kidnapping in uw regio, verklaart u dat er veel zo'n incidenten gebeuren, dat ze militairen kidnappen en doden (CGVS 05.09.2019, p. 15). Gevraagd of er een kidnapping van stamouders plaatsvond, zegt u dat het niet in uw dorp gebeurde en dat ze mensen van de overheid ontvoeren (CGVS 05.09.2019, p. 15). Tenslotte gevraagd of er een kidnapping van stamouders in uw regio plaatsvond, verklaart u dat u er niet van weet, dat niemand in het dorp ontvoerd werd en dat mensen voor Daesh werken (CGVS 05.09.2019, p. 15).

Gevraagd naar grote incidenten in de regio waarbij de Amerikanen betrokken waren, verklaart u dat er niets gebeurde, dat u verhalen over de Amerikanen hoorde toen u jong was en dat het leger werd aangevallen (CGVS 05.09.2019, p. 16). U gevraagd of er ooit een incident plaatsvond waarbij de Amerikanen betrokken waren en waarbij veel Afghaanse burgers omkwamen, antwoordt u dat de Amerikanen hun vliegtuigen gebruikten en dat veel mensen omkwamen (CGVS 05.09.2019, p. 17). Vervolgens wordt u gevraagd of er ooit een incident was waarbij veel kinderen zijn omgekomen, waarop u verklaart dat er ook kinderen omkwamen als er een incident was (CGVS 05.09.2019, p. 17). U geconfronteerd met het feit dat er een incident in uw regio heeft plaatsgevonden waarbij veel kinderen zijn gestorven, verklaart u dat u weet dat er 70 taliban in Chinili stierven (CGVS 05.09.2019, p. 17). Volgens de beschikbare informatie werden in het voorjaar van 2011 negen kinderen gedood in de Pechvallei door een aanval van coalitietroepen, waarna generaal David Petraeus, als aanvoerder van de coalitietroepen, persoonlijk zijn excuses aanbod aan president Hamid Karzai (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u als inwoner van uw regio hiervan niets opgevangen zou hebben, is weinig aannemelijk."

Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen over uw (recente) herkomst in Afghanistan, waardoor ook geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat u daar in periode voor uw vertrek naar België wel zou verbleven hebben. Bovendien duiken in uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek nog elementen op die de geloofwaardigheid van uw verblijf daar in deze periode ondergraven.

Zo blijkt u niet in staat overtuigende verklaringen af te leggen over uw dagelijkse leven in de periode dat u in Afghanistan verbleef. U zei dat jullie hout brachten en dat uw vader op aanraden van een boer schapen kocht, waarna u uw tijd spendeerde met de schapen en de boer (CGVS (...), p. 15).

Dieper ingegaan op wat u dan juist deed met de schapen stelde u dat uw vader u dwong de schapen mee te nemen om te gaan grazen (CGVS (...), p. 15). Gevraagd naar waar u de schapen dan meenam, komt u niet verder dan te stellen dat u ze achter de bergen bracht (CGVS (...), p. 15). Wanneer gepeild wordt naar meer gedetailleerde verklaringen over de plaatsen die u hierbij passeerde, verklaart u plots dat u amper op weg ging met de schapen omdat u hout moest brengen en omdat uw vader u naar de moskee stuurde (CGVS (...), p. 15). Hiermee gaat u in tegen uw eerdere verklaringen over uw activiteiten tijdens uw verblijf in Afghanistan, waarbij u duidelijk zei dat u uw tijd toen spendeerde met de schapen (zie boven).

Dat u dit plots aanpast, wanneer u meer duiding gevraagd wordt, doet sterk vermoeden dat u zo de vraag tracht te vermijden om uw gebrekkige kennis over dit onderwerp te verhullen. Dit blijkt ook verder uit het feit dat u verklaarde dat jullie mannelijke schapen hielden om deze te verkopen, maar dat u ook wanneer hierop verder gegaan wordt geen informatie kan geven over de plaats waar jullie de schapen dan verkochten. Hiernaar gevraagd, kan u geen enkele plaats aangeven en verklaart u plots dat jullie geen schapen hadden kunnen verkopen toen u daar was omdat u toen problemen kreeg (CGVS (...), p. 15-16). Ook deze plotse wending tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Wat verder frappeert, is dat ook uw verklaringen over het probleem dat geleid zou hebben tot uw vertrek uit Afghanistan strijdig blijken met uw eerdere verklaringen. U verklaart bij het CGVS namelijk dat u een problemen kreeg toen u naar de moskee ging en dat u daar werd aangesproken door een persoon die gelieerd was aan Daesh en die u zou willen hebben rekruteren (CGVS (...), p. 16). Dit komt echter niet overeen met wat u hierover vertelde bij uw eerste verzoek, waar u namelijk problemen met de taliban aanhaalde (zie feitenrelaas, beslissing eerste verzoek, administratief dossier, blauwe map, document 6). Straffer nog, dit komt ook helemaal niet overeen met de verklaringen die u bij de DVZ gaf in het kader van uw huidige verzoek, waar u namelijk aangaf dat u geen persoonlijke problemen zou gekend hebben met Daesh en de taliban (Verklaring Volgend Verzoek (...), vraag 16). Dit leidt ertoe dat aan uw verklaringen over de rekruteringspoging door Daesh ook geen geloof kan worden gehecht.

Over de veiligheidssituatie in de periode dat u in Afghanistan verbleef, verklaart u dat er toen clashes waren tussen de taliban, Daesh en het leger in uw regio (CGVS (...), p. 15). Gevraagd wat u daar juist mee bedoelt, en wat ze daar dan juist deden, geraakt u niet verder dan te stellen dat het leger daar niet veel invloed had en dat de taliban en Daesh tegen elkaar vochten (CGVS (...), p. 17). Nogmaals gevraagd hierover voorbeelden te geven, te vertellen over concrete incidenten, gevechten of aanvallen die daar toen plaatsvonden, geraakt u opnieuw niet verder dan de vage stelling dat bovenstaande groeperingen elke nacht vochten in uw regio (CGVS (...), p. 17). Pas wanneer u dit tot een derde maal toe gevraagd wordt, blijkt u een enkel incident te kunnen aangeven over de broer van een talibancommandant Dawran die doodgeschoten werd op zijn fiets in Ashnagar (CGVS (...), p. 17-18). De enige informatie die het CGVS in verband met een dergelijk incident kan terugvinden is een artikel dat stelt dat commandant Dawran samen met zijn broer in 2013 omkwam in uw beweerde regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Met uw antwoord kan dan ook onmogelijk aangetoond worden dat u in de periode van eind 2016 tot 2018 in deze regio verbleven zou hebben. Verder is het opvallend dat u dit incident tijdens uw huidige procedure wel kan vermelden, en niet bij uw eerste verzoek waar u enkel een incident in Chinli kon aangeven (zie boven, motivering herkomst eerste verzoek).

Uw familie zou momenteel in Khalaq Lam verblijven (CGVS (...), p. 10). U zou nog contact hebben met hen, en als jullie bellen zouden zij altijd praten over de clashes die plaatsvinden in de regio (CGVS (...), p. 18). Desondanks kan u geen concrete voorbeelden geven van zaken die zij u hierover juist verteld zouden hebben (CGVS (...), p. 18). Hiernaar gevraagd stelt u plots dat zij u niet droevig zouden willen maken door u slecht nieuws te geven over de veiligheidssituatie in uw regio en dat ze gewoon zeggen dat de situatie niet goed is (CGVS (...), p. 18). Hiermee gaat u opnieuw regelrecht in tegen uw vorige verklaring, waarin u juist stelde dat ze altijd over de clashes zouden praten die daar plaatsvonden (zie boven). Nog blijkt u zelf de situatie in uw regio van herkomst, de regio waar uw familieleden tot op heden zouden verblijven, niet op te volgen. U stelt dat u het nieuws uit die regio niet opvolgt omdat u die wreedheden niet zou willen zien. Dat u geen interesse vertoont in de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, zelfs niet wanneer uw familieleden daar nog zouden verblijven, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit uw regio en uw verklaringen over uw familiale netwerk in deze regio.

Gevraagd of u enige weet heeft van drone-raids die werden uitgevoerd in uw regio, begint u opnieuw over het incident in Chinli, dat u reeds aanhaalde bij uw eerste verzoek (zie boven; CGVS (...), p. 18). U heeft geen idee wanneer dit juist gebeurde (CGVS (...), p. 18).

Dit enkele incident, dat reeds tijdens uw vorige verzoek werd besproken, kan ook hier niets wijzigen aan de beoordeling van het CGVS. Gevraagd over dronerails die leden van Daesh gedood zouden hebben in uw regio, stelt u dat dit niet gebeurde in de omgeving van de dorpen rondom u en dat u hierover niets hoorde (CGVS (...), p. 18). In juli 2017 zouden nochtans zes leden van Daesh, inclusief een belangrijke leider, zijn omgekomen bij een drone-raid in uw district (zie administratief dossier, blauwe map, document 4).

Nadat u meermaals gewezen wordt op het feit dat uw verklaringen over uw recente herkomst niet overtuigen, vertelt u plots over een incident met een helikopter die was aangevallen in het districtshuis en een incident met een auto die door de rivier ging en overkop ging (CGVS (...), p. 19). Deze incidenten zouden echter gebeurd zijn voor u zelf terugkeerde naar de regio en u zou hiervan op de hoogte gebracht zijn door de inwoners van het dorp (CGVS (...), p. 19). Dat u echter over dergelijke zaken wel hoorde vertellen in het dorp, maar niet over incidenten die plaatsvonden in de periode dat u wel in de regio verbleef, tart verder alle verbeelding.

Daarnaast worden uw verklaringen over uw beweerde terugkeer naar Afghanistan verder op de proef gesteld door het feit dat u niet blijkt te weten dat men in Afghanistan rechts rijdt en in Pakistan links (zie administratief dossier, blauwe map, document 3). Dat iemand daar niet van op de hoogte is, indien hij nog nooit met een verschil in rijrichting werd geconfronteerd kan nog enigszins aangenomen worden. Wanneer iemand echter verhuist van een land waar het verkeer in de ene richting rijdt, naar een land waar men in de andere richting rijdt, kan verwacht worden dat hij dit toch opgemerkt zou hebben.

Uw verklaringen over uw beweerde terugkeer naar de regio van Kunar in Afghanistan worden verder op de proef gesteld door het feit dat hoewel uw familie vanuit Pakistan nog contact zou gehad hebben met verwanten in Kunar, jullie niet over de veiligheidssituatie in Kunar gesproken zouden hebben (CGVS (...), p. 25-26). Gevraagd of jullie hierover dan niet informeerden bij jullie verwanten toen jullie planden om terug te keren naar Kunar, stelt u dat uw maternale oom toen enkel zei dat jullie terug moesten keren naar jullie land omdat dit jullie eigen land is en dat jullie daar geen problemen zouden hebben (CGVS (...), p. 26). Nogmaals gevraagd of uw familie dan niet vroeg hoe de veiligheidssituatie daar was, stelt u dat uw vader jullie vertegenwoordigde en dat u niet sprak met uw maternale oom (CGVS (...), p. 26). Hieruit blijkt enkel dat u geen idee heeft of uw familie hiernaar informeerde, wat in het licht van een geplande terugkeer op zijn minst merkwaardig genoemd kan worden.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat **het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan** (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Hoewel het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. **Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.**

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19 oktober 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Er werd u gewezen op het feit dat u bij uw vorige verzoek niet kon overtuigen dat u tot uw beweerde vertrek naar België in de Pech vallei, Manogay, had gewoond en beklemtoond dat u in uw huidige verzoek herhaalt dat u daar was van 2016 tot 2018. Er werd u aangegeven dat u hierover opnieuw niet kan overtuigen en dat u ten gevolge van uw eerdere weigeringsbeslissing zou moeten weten hoe belangrijk het is de waarheid te vertellen over dergelijke zaken. Er werd u verteld dat u ook nu nog kan zeggen dat u of uw familie daar niet verbleven zou hebben (CGVS (...), p. 18-19). Hierna werd een pauze gehouden en werd u aangeraden eens goed na te denken en te overleggen met uw advocaat. Na de pauze werd u gevraagd of u iets wilde zeggen of wilde aanpassen, waarna u enkel aangeeft dat u een Afghaan bent en dat u documenten heeft die dat aantonen (CGVS (...), p. 19). Het CGVS wees er u toen op dat wij niet twifelen aan uw nationaliteit maar aan de plaatsen waar u beweert verbleven te hebben tot uw vertrek naar België (CGVS (...), p. 19). Hierop geeft u aan dat er veel incidenten gebeuren in Kunar en dat het CGVS het tegen u zou gebruiken indien u een verkeerde datum zou geven (CGVS (...), p. 19). Het CGVS benadrukt hierop dat het geven van een verkeerde datum op zich niet de reden is om de geloofwaardigheid van iemands herkomst in twijfel te trekken, en dat het CGVS gewoon verwacht dat personen binnen hun eigen mogelijkheden kunnen aangeven dat ze op de hoogte zijn van dingen die gebeurden in hun regio (CGVS (...), p. 19). Uit bovenstaande argumentering blijkt dat u hier persoonlijk echter niet toe in staat bent. U vermeldt na deze confrontatie nog twee incidenten in verband met een helikopter in het districtshuis en een auto die door de rivier ging en overkop ging (CGVS (...), p. 19). Hierboven werd ook reeds besproken om welke deze incidenten niet bij machte zijn de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst te herstellen. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals verduidelijkt dat het CGVS niet betwist dat u Afghaan bent, maar wel dat u in Kunar woonde zoals u verklaart, tot aan uw vertrek naar België (CGVS (...), p. 29). Hierop reageert u dat u nog wilt terugkeren voor een tweede of derde interview en dat het CGVS verdere vragen mag stellen over Kunar (CGVS (...), p. 29). Gezien u bij uw vorige verzoek na twee persoonlijke onderhouds niet kon overtuigen over uw (recente) herkomst uit deze regio en dit ook na een derde persoonlijk onderhoud in het kader van uw huidige verzoek niet blijkt te kunnen, kan aangenomen worden dat u hiertoe reeds ruimschoots te kans kreeg en kan niet aangenomen worden dat het houden van een bijkomende persoonlijke onderhouds hier nog een ander licht op zouden kunnen werpen (CGVS (...), p. 29-30).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 19 oktober 2020 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsvername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan.

*Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat **uw individuele situatie** dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsvername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties*

*zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsvername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat **in uw geval** een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.*

De documenten die u voorlegt, kunnen de beoordeling van het CGVS niet wijzigen. De identiteitsdocumenten van uw ouders, taskara van uw grootouders, de taskara van een vrouw (vermoedelijk ook uw moeder maar onleesbaar) en van uw oom A. kunnen enkel aantonen dat uw familieleden de Afghaanse nationaliteit zouden hebben. Dit staat hier niet ter discussie. De verzendenveloppe kan enkel aantonen dat een zekere Amr. documenten verstuurde uit Kunar, Chapa Dara. Volgens u zou dit de naam zijn van uw moeder, maar uit de enveloppe valt niet met zekerheid af te leiden dat zij deze verstuurde (CGVS (...), p. 8). Bovendien verklaarde u zelf dat niet uw moeder, maar uw oom u deze documenten zou verstuurd hebben (CGVS (...), p. 8). Een dergelijk document kan echter niets zeggen over uw eigen verblijfplaatsen tot aan uw vertrek naar België. De documenten in verband met het werk van uw oom kunnen enkel aantonen dat uw oom bij de Afghaanse overheid zou gewerkt hebben, ook dit wordt hier niet betwist door het CGVS. Over de onleesbare documenten moet verder worden gesteld dat zij omwille van hun onleesbare karakter niets kunnen veranderen aan de beoordeling van het CGVS. In een mail van 4 november 2020 werd uw advocaat gevraagd hierover verduidelijking te geven. Het CGVS mocht hierover tot op heden echter geen antwoord ontvangen. Uw Pakistaanse vluchtelingenkaart (PoR-kaart), het voedselboekje uit Pakistan, de medische documenten van uw moeder uit Pakistan kunnen enkel uw verklaringen over uw verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan ondersteunen. Het CGVS betwijfelde op zich niet dat u of uw familieleden daar ooit verbleven zouden hebben. Na onderzoek bij UNHCR bleek echter dat er verschillende problematische elementen te vinden zijn in de PoR-kaart die u voorlegt (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Er werd inderdaad een PoR-kaart terug gevonden door UNHCR met hetzelfde registratienummer en familienummer. Deze kaart blijkt echter niet op uw naam te staan, maar op naam van een zekere K.U., zoon van S.G.N.. Onze onderzoeksdiensten stelden hierom de vraag aan UNHCR over ook een zekere Z.K., zoon van W.K. in de UNHCR-databank te vinden is. UNHCR antwoordde hierop dat ook na het dubbelchecken uw kaartnummer overeen kwam met dat van bovenstaande K.U.. Er zou ook nergens een aanvraag tot aanpassing geregistreerd zijn bij de UNHCR in Pakistan en er zou geen persoon genaamd Z.K. te vinden zijn onder het familienummer dat aangegeven wordt op de kaart dat u voorlegt. Uit deze PoR-kaart zou verder blijken dat noch u, noch uw familieleden gerepatrieerd zouden zijn naar Afghanistan, hoewel u verklaart dat jullie gedaan zouden hebben via de "check-in procedure", waarbij jullie ondersteuning kregen (CGVS (...), p. 12-13) Hierdoor kan afgeleid worden dat de kaart die u voorlegt vervalst is. Het feit dat u ook op deze manier de asiendiensten tracht te misleiden doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance

wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds

wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn

aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat

"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen

verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van "artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951".

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"• *Eerste lid : De vrees van verzoeker*

1. *De tegenpartij verwijt aan verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag de waarheid niet te hebben gezegd en terugkomt op de tegenstrijdigheden van de verklaringen in het kader van de eerste en de tweede asielaanvraag van verzoeker.*

Dat benadrukt dient te worden dat verzoeker van meet af aan verklaarde dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag gelogen had.

De verklaringen die hij tijdens deze aanvraag deed, onafhankelijk van het aangesneden onderwerp, dus onjuist waren.

Het gegeven dat verzoeker tijdens zijn eerste aanvraag verklaarde dat hij onkels aan vaderskant had, terwijl hij er geen heeft, niet volstaat om zijn actuele verklaringen ongeloofwaardig te maken.

Dat, op gelijke wijze, het gegeven dat hij het tijdens zijn eerste aanvraag niet over één van zijn zussen had, niet kan volstaan om het geheel van de actuele verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig te maken.

Verzoeker had het daarenboven niet over zijn zuster G.M. gepraat omdat zij in Pakistan woont.

Op dezelfde manier, hoewel hij acht tijdens zijn eerste asielaanvraag niet te hebben verklaard in Regi Lam te hebben geleefd (zijn onkels aan moederskant zijn daar woonachtig), de inconsistenties van zijn eerste asielaanvraag hem niet verweten kunnen worden, gezien hij tijdens zijn eerste asielaanvraag de waarheid niet had gezegd.

Doordat zij steeds terugkomt op de verklaringen waarvan verzoeker nochtans zelf verklaart dat zij onjuist zijn, tegenpartij zijn asielaanvraag niet analyseert in het licht van zijn actuele en waarachtige verklaringen. De tegenpartij schendt dus de in het middel beoogde beschikkingen.

2. *Er zij op gewezen dat het verhoor van verzoeker plaatsvond voordat de Taliban aan de macht kwamen. De documenten die door de tegenpartij worden gebruikt zijn verhelderend.*

Uit de analyse blijkt dat sommige specifieke profielen moeten worden beschermd

[...]

(EUAA, blz 77).

Tot besluit :

[...]

(EUAA, blz 79).

Een ander profiel met een risico op vervolging kan bij de verzoeker passen :

[...]

(EUAA, blz 80).

Gelet op deze kenmerken moet worden geconcludeerd dat verzoeker een reëel risico loopt indien hij naar zijn land van herkomst terugkeert en dat hem derhalve de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

• Tweede lid : De situatie in Afghanistan

De tegenpartij weigert ook verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zij van mening is dat de algemene situatie in Afghanistan, ondanks het bestaan van een gewapend conflict, niet de conclusie wettigt dat er sprake is van willekeurig geweld dat een reëel risico voor de burgerbevolking zou meebrengen.

De tegenpartij verklaart dat sinds het einde van de gevechten tussen de Taliban en de autoriteiten, het willekeurige geweld in het conflict is afgenomen en er minder burgerslachtoffers zijn gevallen.

Zij verklaart dat er aanvallen van de Taliban op ISKP of van ISKP bestaan, maar dat deze niet gericht zijn op burgers en dat het aantal slachtoffers derhalve beperkt is.

De conclusies die de tegenpartij trekt uit de verslagen waarop zij zich baseert, moeten worden genuanceerd.

Uit het COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 05 mei 2022 blijkt dat: « Deze incidenten doen zich voornamelijk voor in de provincies Nangarhar en Kimar » (blz 15).

Uit het verslag dat door de tegenpartij wordt aangehaald. "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, blijkt bijvoorbeeld dat de situatie niet zo eenduidig is als de tegenpartij suggereert.

Uit het document als geheel volgt dat de meeste bevindingen in dit verslag met de nodige omzichtigheid moeten worden behandeld, omdat zij niet duidelijk zijn en er geen bewijzen voor zijn.

Voorts zij opgemerkt dat de situatie ter plaatse niet altijd overeenstemt met wat officieel wordt aangekondigd :

[...]

(blz 23).

Deze onzekerheid houdt vaak verband met het persoonlijk gedrag van de individuele strijders :

[...]

(blz 24).

Bovendien, problematisch individueel gedrag

[...]

(blz 24).

Naast persoonlijke wraakacties zijn er ook talrijke aanvallen op doelwitten gemeld

[...]

(blz 25).

Deze gedragingen laten ruimte voor enorme potentiële chaos die niet zou worden onderdrukt.

In het verslag wordt duidelijk gesteld dat dit gebrek aan duidelijkheid zeer problematisch is :

[...]

(blz 33).

Voorts zijn er talrijke rapporten dat de Taliban of hun strijders namens de Taliban repressieve aanvallen hebben uitgevoerd:

[...]

(blz 46).

Zij vinden dat deze aanvallen gerechtvaardigd zijn:

[...]

(blz 48).

En dit gebeurt zonder enig probleem of onderdrukking:

[...]

(blz 47).

Wat betreft de situatie van mensen wie asiel heeft aanvraagt, is het risico op vervolging reëel in geval van terugkeer. omdat

[...]

(blz 57).

Het rapport van de secretaris-generaal van de VN, waarnaar ook door de tegenpartij wordt verwezen, komt tot dezelfde bevindingen over het geweld tegen Taliban- tegenstanders:

[...]

(blz 8)

Het concludeert dat:

[...]

(blz 12).

In dergelijke onduidelijke veiligheidsomstandigheden, maar met een tendens naar toenemend geweld in de regio waaruit verzoeker afkomstig is, kan onmogelijk worden geconcludeerd dat verzoeker in geval van terugkeer geen gevaar zou lopen."

2.2. Bij aanvullende nota van 21 oktober 2022 voegt verweerder:

"- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022

- COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [URL]

- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [URL]

- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [URL]

- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op [URL]".

2.3. Op de terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij "Stuk 3: "Returnee cards" van Pakistan tot Afghanistan voor de familie van de verzoeker".

Beoordeling

3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter

staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoeker beweerde plaatsen van eerder verblijf voor zijn komst naar België. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van verzoekers huidig, volgend verzoek om internationale bescherming haalt verzoeker aan te hebben gelogen tijdens zijn vorig verzoek. Verzoeker stelt te zijn geboren in Peshawar, Pakistan en daar te hebben verbleven tot eind 2016. Vervolgens zou hij naar Afghanistan zijn gegaan, waar hij verbleef tot 2018 in het dorp Khalaq Lam, district Dara-e-Pech, provincie Kunar.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing als volgt:

- verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast omdat verzoekers verklaringen in het kader van huidig verzoek inzake zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Afghanistan en familieleden strijdig zijn met zijn verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek;
- in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn (recente) herkomst in Afghanistan,

waardoor evenmin geloof gehecht kon worden aan het feit dat hij daar in de periode voor zijn vertrek naar België zou verbleven hebben;

- in het kader van zijn huidig verzoek maakt verzoeker zijn voorgehouden verblijf van 2016 tot 2018 in het dorp Khalaq Lam in Afghanistan niet aannemelijk, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen over het dagelijks leven en de rekruteringspoging door Daesh in de periode dat hij daar beweerdelijk verbleef en zijn gebrekkige kennis over veiligheidsincidenten in de omgeving van Khalaq Lam;

- verzoekers beweerde terugkeer van Pakistan naar de regio van Kunar in Afghanistan wordt voorts ondergraven omdat verzoeker niet weet dat men in Afghanistan rechts rijdt en in Pakistan links, en evenmin kon aangeven of zijn familie al dan niet informeerde over de veiligheidssituatie in Kunar voorafgaand aan hun terugkeer;

- aangezien verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst voor zijn komst naar België dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden recente herkomst van verzoeker uit het dorp Khalaq Lam in de provincie Kunar in Afghanistan, noch aan de voorgehouden problemen die verzoeker daar met Daesh en de taliban zou hebben gehad.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing dienaangaande, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift louter dat hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gelogen heeft en verwijst naar algemene informatie, wat echter niet kan volstaan ter weerlegging van voormelde vaststellingen inzake verzoekers ongeloofwaardige recente herkomst uit Afghanistan.

In navolging van verweerder hecht de Raad geen geloof aan verzoekers verblijf in het dorp Khalaq Lam, district Dara-e-Pech, provincie Kunar, Afganistan in de periode van 2016 tot 2018, voor verzoekers komst naar België.

5. Onder verwijzing naar landeninformatie inzake verwestering voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij omwille hiervan vervolging vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit de aangevoerde objectieve landeninformatie kan niet worden afgeleid dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich also aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*").

In casu stelt zich evenwel de vraag of verzoeker het 'spel' zal kunnen spelen.

Verzoeker verklaart in Peshawar, Pakistan op 1 januari 1998 te zijn geboren en aldaar zijn hele leven te hebben gewoond tot eind 2016.

Verzoeker stelt dat hij van eind 2016 tot 2018 in het dorp Khalaq Lam in Afghanistan verbleef, maar hieraan wordt, gelet op de voorgaande vaststellingen, geen geloof gehecht. Er wordt door verweerder evenwel niet betwist dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat verweerder op zich niet betwijfelt dat verzoeker of verzoekers familieleden ooit in Pakistan verbleven hebben.

Ter staving van verzoekers verblijf in Pakistan heeft verzoeker in de loop van de procedure volgende documenten bijgebracht: zijn Pakistaanse vluchtelingenkaart (PoR-kaart), het voedselboekje uit Pakistan en de medische documenten van zijn moeder uit Pakistan. Verweerder stelt in de bestreden beslissing dat deze documenten verzoekers verklaringen over zijn verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan kunnen ondersteunen. Aangaande de PoR-kaart motiveert verweerder dat deze kaart een vervalsing betreft.

Er kan echter niet blijken dat verweerder een (grondig) onderzoek heeft gevoerd naar de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Pakistan, noch dat verweerder verzoekers eerdere verblijf in Pakistan betrokken heeft in het onderzoek naar verzoekers nood aan bescherming bij terugkeer naar Afghanistan in het licht van de huidige situatie na de machtsovername door de taliban.

De Raad meent evenwel dat verzoekers beweerde geboorte en verblijf in Pakistan (1998-2016) wel degelijk van belang kunnen zijn. Indien hieraan geloof wordt gehecht, dan zou immers blijken dat het grootste deel van verzoekers nog jonge leven en vormende jaren zich buiten Afghanistan heeft afgespeeld.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij "*Stuk 3: "Returnee cards" van Pakistan tot Afghanistan voor de familie van de verzoeker*". Dit maakt een indicatie uit dat verzoeker(s) familie) in Pakistan heeft verbleven.

Er dient vastgesteld dat Afghanen die zijn geboren en/of een hele lange periode in Pakistan hebben verbleven in de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van april 2022 als een risicoprofiel worden aangemerkt.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze Afghanen doorgaans niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben, waardoor ze herkenbaar zijn. De richtlijnen geven aan dat de behandelingen waaraan Afghanen geboren en getogen in Pakistan kunnen worden onderworpen, meestal niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging. In uitzonderlijke gevallen en rekening houdend met bijkomende individuele omstandigheden, kan er niettemin sprake zijn van vervolging (EUAA "*Country Guidance Afghanistan*", april 2022, p. 111).

De Raad stelt vast dat in hoofde van verzoeker een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Verweerder heeft echter nagelaten om verzoekers eerdere verblijf in Pakistan te betrekken in het onderzoek naar verzoekers nood aan bescherming bij terugkeer naar Afghanistan.

Het gebrek aan een grondig onderzoek door verweerder naar de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Pakistan, verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

6. In acht genomen wat voorafgaat, meent de Raad dat verzoeker een nieuw element heeft voorgelegd dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, waardoor het volgend verzoek verder en ten gronde moet worden onderzocht door de commissaris-generaal.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 augustus 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS